

Papistonpäivät Lupauksen varassa
Pappisliiton puheenjohtaja Eija Nivala 30.9.
Avauspuheenvuoro

Rakkaat kollegat, hyvä juhlaväki!

Olemme kokoontuneet Papiston päville Lupauksen varassa. Näin päivien otsikko lupaa. Kun kysymme nyt aloittaessamme, Mitä on luvassa, uskallan luvata, että näiden kahden päivien aikana luvassa on eri näkökulmista avautuvaa pohdintaa lupauksesta. Eikä mistä tahansa lupauksesta vaan pappislupauksesta. Olemme pappeutemme lähteillä ja ytimessä, kun puhumme lupauksesta ja sen eri ulottuvuuksista.

”Minä lupaan kaikkietävän Jumalan edessä, että toimittaessani pappisvirkaa, jonka olen valmis ottamaan vastaan, tahdon pysyä Jumalan pyhässä sanassa ja siihen perustuvassa evankelis-luterilaisen kirkon tunnustuksessa. En julkisesti julista tai levitä enkä salaisesti edistä tai suosi sitä vastaan sotivia oppeja. Tahdon myös oikein julistaa Jumalan sanaa ja jakaa pyhiä sakramentteja Kristuksen asetuksen mukaan. Tahdon noudattaa kirkon lakia ja järjestystä sekä palvella alttiisti seurakuntaa ja sanankuulijoita. Kaikkea tätä tahdon noudattaa niin, että voin vastata siitä Jumalan ja ihmisten edessä. Tähän Jumala minua auttakoon.”

Näin olen ja olemme hyvät pappisvirkaan vihityt veljet ja sisaret luvanneet. Muutamia sanat nousevat itselleni esille muita vahvempina.

Olen valmis. Todellako? Nuorena tai siinä kohtaa elää, kun oli pappislupauksen aika? Mutta en sittenkään valmis niin, ettenkö enää olisi tarvinnut mitään, vaan päinvastoin. Olen luvannut olla valmis ottamaan vastaan. Pappisviran ja kaiken sen, mitä se tuo tullessaan. Olenko ollut ja olenko yhä valmis siihen?

Tahdon pysyä. Tahdon julistaa. Tahdon noudattaa. Neljä kertaa ”Tahdon”, niin kuin myös piispan kysymyksiin vastataan. Viimeisenä kuin varmemmaksi vakuudeksi: Kaikkea tätä tahdon noudattaa.

Pappisviran vastaanottaminen on sitoutumisen ja tahdon asia. Pappisvihkimyksessä ei kysytty eikä kysytä osaamista tai onnistumista, vaan tahtomista. Suostumista tielle, josta ei tiedä, mihin se johtaa. Mutta, joka jatkuu elämän loppuun asti. Joka avaa huikeat näköalat ihmisten ja Jumalan maailmaan.

Pappislupaus annetaan kaikkietävän Jumalan edessä ja sen noudattamisesta luvataan vastata Jumalan ja ihmisten edessä. Tämän jälkeen on vähintään kohtuullista pyytää: Tähän Jumala minua auttakoon. Ja vielä piispan suulla: Kaikkivaltias Jumala auttakoon teitä pitämään sen, minkä olette luvanneet.

Kun sanomme olevamme täällä lupauksen varassa, en tahdo ajatella, että olisi kyse vain siitä, mitä me olemme kerran luvanneet. Lupaus ja virka kyllä kantavat, mutta mielessäni ovat myös ensimmäisen Tessalonikalaiskirjeen vahvat sanat: ”Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa.” (1 Tess. 5:24) Viime kädessä se on Hän, Jumala itse, ja hänen lupauksensa, joka pappia kantaa ja rohkaisee.

Rakkaat ystävät! Olemme täällä tutkistelemassa pappeuttamme, mutta ennen muuta iloitemassa siitä ja keskinäisestä yhteydestä. Papiston päivät järjestetään voidaksemme tavata kollegoita laajasti ympäri maata, virkistyäksemme, jakaaksemme ja saadaksemme myös uusia virikkeitä ja intoa työhön. Saakoon tämä toteutua jälleen täällä Jyväskylässä!

Veljet ja sisaret! Näillä ajatuksilla avaan yhdennettoista Papiston päivät. Tervetuloa!

Papistonpäivät Lupauksen varassa
Jyväskylän Paviljonki 30.9.-1.10.2014
Vuoden papin 2014 ja apurahan saajien julkistaminen

Hyvät ystävät!

Suomen kirkon pappisliiton hallitus on valinnut Vuoden pappi -palkinnon saajan vuosittain vuodesta 1995 lähtien. Nyt on aika julkistaa, kuka on tämän kertainen palkittava, Vuoden pappi 2014.

”Jos saan uskonnon kokeesta kympin, musta tulee pappi”. Näin lausahti Vuoden pappi 2014 14-vuotiaana Tampereen Norssissa vuonna 1977. Vuonna 1993 hänet vihittiin papiksi Lapuan tuomiokirkossa. Lausahdus oli käynyt toteen.

Vuoden papin harrastuksia ovat puutarhan hoito, lukeminen ja kitaran soitto. Hän on naimisissa ja hänellä on 2 lasta.

Tällä hetkellä Vuoden pappi 2014 työskentelee seurakuntansa kappalaisena ja diakoniapappina. Hän on palvellut samassa seurakunnassa kohta 18 vuotta. Työn kuvaan kuuluu työpaikkapappina toimiminen Valion tehtaalla ja Poliisilaitoksella.

Työpaikkapappina toimiminen on tuntunut hänestä hyvin merkitykselliseltä. – Olen saanut olla työikäisten ihmisen parissa. Alku on aina ollut hidasta, mutta vähitellen syntyy luontevia kontakteja. Kirkko ja pappi eivät ole etäisiä, kun istutaan saman pöydän ääressä kahvilla.

Valinnan perusteluissa todetaan, että Vuoden pappi 2014 on työpaikkapappina toimiessaan tuonut seurakuntaa ihmisten keskelle heidän arjessaan ja antanut kirkolle kasvot.

Työpaikkapappina hän tekee tärkeää työtä tukiessaan henkilöstöä työelämän muutoksissa ja elämän eri vaikeuksissa.

Hyvät ystävät! Suomen kirkon pappisliiton hallitus on valinnut Vuoden papiksi 2014 Tampereen eteläisen seurakunnan kappalainen Ismo Kunnaksen.

Pappisliiton hallitus myöntää joka toinen vuosi kaksi apurahaa liiton opinto- ja avustusrahosta. Tänä vuonna hakemuksia tuli yhteensä 21 kappaletta. Liiton hallitus käsitteli asiaa viime kokouksessaan ja valitsi kaksi 6.000 euron suuruisen apurahan saajaa.

Hyvät ystävät! Minulla on ilo kertoa, että tällä kertaa tieteellisen apurahan saa Haapaveden kirkkoherra Mauno Soronen. Mauno on tekemässä Ylemmän pastoraalin kirjallista työtä aiheesta Seurakunnan olemus ja tehtävä rakenneratkaisujen avaimena tai Kirkkokäsityksen merkitys rakenneratkaisuissa.

Käytännöllisen apurahan saaja on merimiespastori Kari Latvus. Tutkimuksen tarkoitus on Merimieskirkon ja ulkomailla tapahtuvan kirkollisen työn toiminnan perustehtävän selkeyttäminen ja kehittäminen sekä siirtolaisten ja ulkomailla toimivien elämäntilannetta lähestyvän matkakatekismuksen laatiminen.